

چهارشنبه ۲۸ خرداد ۱۴۰۴ • ۱۶ صفحه • ۲۰ هزار تومان • سال چهارم • شماره ۸۱۲
www.hammihaonline.ir

ایران نگهدار ایران

یادداشتی از **عباس آخوندی**
درباره حمله اسرائیل و استراتژی مواجهه با آن

گزارش
رسانه
۱۶

نمادها هدف موشک دشمن

درباره تدابیر و اتفاقاتی که تلفات حمله اسرائیل
به ساختمان شیشه‌ای صداوسیما را به حداقل ممکن رساند

مراقبت از میهن در ایام جنگ

یادداشتی از **علی میرسپاسی**
درباره شرایط امروز ایران و مسئولیت ایرانیان

مردم به داد هم رسیدند

روایت همدلی هم‌وطنان با شهروندانی که خانه‌ها را ترک کرده‌اند

سرمقاله

دشواری‌های مواجهه با ترامپ

تقریباً اتفاق نظر است که ارزیابی اولیه اسرائیل از ضربه‌ای که در نظر داشت تا به حکومت و ایران و مردم بزند، مطابق با واقعیت نبوده است. شاید آنها انتظار داشتند که جامعه ایران دچار انفجار و به هم ریختگی کامل اجتماعی شود و حکومت نیز با فروپاشی مواجه شود و شیرازه امور به کلی از هم بگسلد. ولی به دلایلی چنین نشد. مهم‌ترین علت آن سرزندگی مردم و جامعه ایران است که یاد گرفته‌اند در شرایط سخت چگونه بر خویش مسلط شوند و در کنار سایر هموطنان خود بر مشکلات فائق آیند و با از خود گذشتگی و ایثار، تصویری تکرارنشدنی از نحوه مواجهه مثال‌زدنی با این جنگ را رقم بزنند. بنابراین، ادامه جنگ برای اسرائیل بسیار سخت شد. هم از حیث پیشبرد اهداف خود و هم از حیث هزینه‌های ناشی از تلفات مادی و انسانی. در این شرایط، انتظار می‌رود که برای گریز از این وضعیت کوشش کند پای ایالات متحده را به‌طور مستقیم نیز به این تجاوز باز کند تا هم شریکی مستقیم پیدا کند و هم فشار را بر خود کم کند و راهی هم برای تخریب کامل سیاست‌های نطنز و فردو پیدا کند. از سوی دیگر، ایالات متحده نه تنها تاکنون از این تجاوز آشکار حمایت کرده؛ بلکه تقریباً چنین به نظر می‌رسد که گفت‌وگوهای مسقط نیز با هدف فراهم کردن زمینه‌های چنین تجاوزی بوده است. بنابراین، رفتار خلاف انتظارات سیاسی از سوی ترامپ، کارنامه بسیار منفی برای او به جا گذاشته است. با این حال، پرسش این است که آیا می‌توان تمایزی میان آمریکا و اسرائیل قائل شد؟ آیا می‌توان به ترامپ اعتماد کرد؟ به لحاظ منطقی، پاسخ هر دو پرسش منفی است؛ به شرطی که وضعیت متعارف باشد. در حالی که ایران امروز در چنین شرایط متعارفی تصویر نمی‌شود و چاره‌ای نیست جز آنکه در مسیری حرکت کند که ایالات متحده به لحاظ ظاهری و رسمی هم وارد جنگ نشود. البته، تحقق این هدف قدری سخت است. چون اگر بتوان به زدن ضربات علیه اسرائیل ادامه داد؛ در این صورت آمریکا نیز برای کاهش فشار به اسرائیل وارد میدان خواهد شد. یا اگر جنگ طولانی شود، باز هم برای پایان دادن ممکن است عهده‌دار حمله به فردو و نطنز شود و در کنار اسرائیل قرار گیرد. گرچه ایران نقش تعیین‌کننده‌ای در این تصمیم ندارد، ولی می‌تواند با اقداماتی وقوع چنین احتمالی را کاهش دهد. گرچه هیچ تضمینی برای موفقیت در اجرای این هدف وجود ندارد؛ ولی راهی هم جز کوشش برای عملی شدن آن وجود ندارد. هزینه‌های مشارکت ایالات متحده در این تجاوز علیه ایران برای مردم و کشور بیش از هزینه‌های احتمالی جلوگیری از آن است. بسته بودن دست ایران و کم‌اثر بودن متغیرها و عوامل موجود؛ جز عوامل نظامی در میدان را در پذیرش گفت‌وگو با ترامپ هم شاهد بودیم. در واقع، مطابق تحلیل قبلی نباید به آمریکا اعتماد می‌شد؛ آن هم آمریکایی از نوع ترامپ. پس چرا پذیرفته شد؟ چون چاره‌ای نبود و چون چاره‌ای نبود، باید پذیرفت که برگ‌های زیادی برای بازی کردن در اختیار نداریم؛ مگر اینکه برگ جدیدی رو شود که هنوز از آن اطلاع نداریم و اظهار امیدواری می‌کنیم که چنین چیزی وجود داشته باشد.

تاریخ
سیاست
۴-۵

روایتی از مهرداد خدیر
درباره زندگی سیاسی
و فعالیت‌های نظامی
حسن و محمد باقری

داستان باقری‌ها

طرح: هادی خدیری / هم میهن

ارزیابی کارشناسان
از امکان به کارگیری
تجربه جنگ با عراق
در شرایط امروز

گزارش
اقتصاد
۱۰-۱۱

بازگشت به اقتصاد دهه شصت؟

گزارش
دیپلماسی
۲۳-۲۴-۲۵

مواضع متناقض ترامپ

بررسی نشست گروه ۷

واظهارات رئیس‌جمهور آمریکا
درباره جنگ ایران و اسرائیل

هم‌دستی یا سوء محاسبه

تحلیلی از **شهاب شهسوار**

درباره نسبت حمله اسرائیل
با فرایند عادی‌سازی روابط ایران و غرب